389R2046

Nr L 202/14 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 14.7.89

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2046/89

av den 19 juni 1989

om allmänna bestämmelser om destillation av vin och biprodukter från vinframställning

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1236/89([2]), särskilt artiklarna 35.7, 36.5, 38.4, 39.8, 41.8, 42.4 samt 79.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

De allmänna bestämmelserna om destillation av vin och biprodukter från vinframställning som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2179/83 av den 25 juli 1983 om allmänna bestämmelser om destillation av vin och biprodukter från vinframställning([3]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2505/88([4]), har genomgått omfattande ändringar. Dessa bestämmelser bör för tydlighetens skull kodifieras.

Handeln med nytt, icke färdigjäst vin är av liten omfattning. Det bör undvikas att denna handel används av vissa näringsidkare enbart för att få tillgång till frivillig destillation och att vin som avsätts på detta produktionsstadium på detta sätt undandras den obligatoriska destillationen. För att även hindra missbruk av interventionsåtgärderna bör särskilda undantagsbestämmelser fastställas för att förhindra eventuella spekulationer i handeln med vinprodukter.

När vinkooperativ har bildat sammanslutningar, kan den administrativa och praktiska hanteringen av leveranser av vin till destillation underlättas om sammanslutningarna tillåts att svara för den. Det är därför lämpligt att medlemsstaterna under en begränsad tid, efter vilken resultaten skall utvärderas, får möjlighet att på vissa villkor tillåta sammanslutningarna att handla för vinkooperativens räkning när det gäller att ingå kontrakt och leverera vin. Det måste klargöras att samma garantier skall gälla för att producenterna uppfyller sina skyldigheter och att deras fördelar begränsas som gäller vid det normala förfarandet.

Det bör fastställas vilka produkter som får framställas genom destillation, och särskilt bör minimikvalitetskrav fastställas för neutral alkohol. Dessa krav skall fastställas med hänsyn till den senaste tekniska utvecklingen och behovet av att säkerställa att det produceras alkohol som kan avsättas på normala marknadsvillkor för olika ändamål.

Kontrollen av produkter som levereras till destillation bör skärpas.

Vad gäller frivillig destillation bör det fastställas att producenterna skall ingå leveranskontrakt med destillatörer som är godkända av interventionsorganet för att göra det möjligt att kontrollera att verksamheten genomförs och att båda parter uppfyller sina skyldigheter. Detta system gör det dessutom möjligt att förbättra uppföljningen av den kvantitativa verkan av destillationsåtgärderna på marknaden. Kontraktssystemet behöver dock anpassas för att ta hänsyn såväl till de producenter som önskar anlita en utomstående destillatör som dem som har eget bränneri.

Det är särskilt viktigt att införa särskilda kontrollbestämmelser för att säkerställa att det vin som levereras till frivillig destillation härrör från producentens egen produktion. För detta ändamål skall producenten styrka att han verkligen har framställt och innehar det vin som skall levereras. Dessutom bör regler fastställas som garanterar den nödvändiga kontrollen av huvudmomenten i destillationskontrakten.

Enligt artikel 47 i förordning (EEG) nr 822/87 är villkoret för att producenten skall omfattas av den destillation som avses i artiklarna 38, 41 och 42 i samma förordning att han uppfyller vissa skyldigheter. Det bör därför fastställas att producenten skall styrka för interventionsorganet att han har uppfyllt dessa skyldigheter. Bestämmelser bör fastställas som säkerställer att gemenskapen endast lämnar finansiella bidrag till de producenter som har uppfyllt dessa skyldigheter.

Erfarenheten visar att en viss tolerans bör tillåtas i fråga om den vinmängd och den verkliga alkoholhalten i volymprocent som anges i leveranskontrakten.

([1]) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
([2]) EGT nr L 128, 11.5.1989, s. 31.
([3]) EGT nr L 212, 3.8.1988, s. 1.
([4]) EGT nr L 225, 26.7.1988, s. 14.

De priser för vin för destillation som fastställs i artiklarna 38, 41 och 42 i förordning (EEG) nr 822/87 är normalt sådana att det inte är möjligt att avsätta de destillerade produkterna på normala marknadsvillkor. Kriterier bör därför fastställas för bidragsbeloppet som gör det möjligt att avsätta de framställda produkterna.

Det är nödvändigt att fastställa tidsfrister för interventionsorganens utbetalning av bidrag till destillatörerna. Det bör dessutom bestämmas att destillatören skall kunna få bidraget i förskott. För att inte interventionsorganen skall utsättas för orimliga risker måste ett system med säkerheter införas.

De mängder vin som får levereras till destillation enligt artikel 41.1 eller artikel 41.2 i förordning (EEG) nr 822/87 är begränsade. Kommissionen bör därför regelbundet underrättas om planerade leveranser av vin till destillation, så att den snabbt kan vidta åtgärder för att hindra att kontrakt och deklarationer lämnas in och därigenom säkerställa att de fastställda mängderna inte överskrids.

Erfarenheten har visat att det i samband med obligatorisk destillation inte alltid är lätt för producenter att exakt beräkna de produktmängder som de måste leverera för att uppfylla sina skyldigheter. Det bör undvikas att producenter som vid slutet av leveranstiden har levererat nästan hela den mängd som krävs och som endast behöver göra några kompletterande leveranser drabbas av följder som inte står i någon proportion till överträdelsen, särskilt vad gäller tillämpningen av artikel 47.1 i förordning (EEG) nr 822/87. Därför bör dessa producenter anses ha uppfyllt sina skyldigheter inom den fastställda tidsfristen, om de levererar de resterande mängderna vid ett senare tillfälle. I så fall bör det finansiella bidraget från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) justeras vad gäller de mängder som levereras efter tidsfristens utgång.

Obligatorisk destillation spelar en avgörande roll när det gäller att uppnå balans på marknaden för bordsvin och indirekt genom att strukturellt anpassa produktionskapaciteten till behovet. Det är därför helt nödvändigt att denna ordning tillämpas strikt och att alla berörda producenter verkligen levererar de mängder som motsvarar deras destillationsskyldigheter. Uteslutning från interventionsåtgärderna enligt artikel 47 i förordning (EEG) nr 822/87 har i vissa sammanhang visat sig vara ett otillräckligt medel för att genomdriva att vederbörande uppfyller sina destillationsskyldigheter. Ytterligare gemenskapsbestämmelser måste därför införas för de producenter som inte uppfyller sina skyldigheter inom den fastställda tidsfristen men som uppfyller dem vid en senare tidpunkt som skall fastställas.

Uppköpspriset för vin som omfattas av destillationsskyldighet bör gälla fritt bränneriet. I vissa fall utförs transporten av praktiska skäl av destillatören. För att inte hindra denna praxis, som ofta är nödvändig, bör det fastställas att transportkostnaderna i dessa fall skall dras av från uppköpspriserna.

Destillationsskyldigheten utgör en stor belastning för de producenter som inte tillhör någon sammanslutning och som endast framställer små mängder vin. Skyldigheten innebär att de åsamkas kostnader för transport av pressrester och jäsningsrester som inte står i någon proportion till vinsten från den destillerade alkoholen. Dessa producenter bör därför befrias från leveransskyldigheten.

Det bör fastställas att producenter endast behöver leverera biprodukter från vinframställning till destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 för den del av deras vinproduktion som faktiskt levereras enligt artiklarna 36 och 39 i samma förordning.

Inom vissa vinodlingsområden utgör destillation av biprodukter en oproportionerligt stor börda för vissa producenter som har destillationsplikt men som framställer små mängder. På begäran av den medlemsstat i vilken de är medborgare bör de därför ges möjlighet att befrias från denna plikt, om de i stället drar tillbaka vinet under kontroll.

I enlighet med artikel 11.1 i rådets förordning (EEG) nr 823/87 av den 16 mars 1987 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden(1), ändrad genom förordning (EEG) nr 1/89(2), fastställs en hektaravkastning för varje kvalitetsvin fso, vilket underlättar kontrollen av förbudet mot pressning av jäsningsrester och fullständig utpressning av druvor. Dessutom innehåller pressrester och jäsningsrester av kvalitetsvin fso små mängder alkohol. En lägre sats bör därför tillämpas för dessa produkter.

Producenter som levererar pressrester till framställning av önocyanin levererar normalt ojästa pressrester. Den behandling som pressresterna genomgår för utvinning av önocyanin gör dem olämpliga för jäsning och destillation. Dessa producenter bör därför undantas från leveransskyldigheten i förhållande till sin produktion av pressrester av druvor.

Om det vin som annars skulle ha levererats till destillation används för framställning av vinäger av vin, kommer den mängd alkohol som levereras till interventionsorganen att minska i motsvarande grad. Producenterna bör därför ha möjlighet att fullgöra destillationsskyldigheten genom att till vinägerindustrin leverera det vin som annars skulle komplettera den obligatoriska leveransen till destillation.

Om biprodukterna från vinframställning dras tillbaka under kontroll enligt artikel 35.4 och artikel 35.5 i förordning (EEG) nr 822/87, bör det säkerställas att alla biprodukter från bearbetning av druvor har dragits tillbaka före slutet av det produktionsår under vilket de framställs. Det bör därför införas ett lämpligt kontrollsystem, som dock inte får medföra oproportionerligt höga administrationskostnader, särskilt i de medlemsstater som har en liten vinproduktion.

Det bevis som krävs för att styrka att pressrester, jäsningsrester eller vin har levererats till en destillatör bör vara utformat på olika sätt beroende på om destillatören är verksam i samma medlemsstat som producenten eller i en annan medlemsstat.

(1) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 59.
(2) EGT nr L 202, 14.7.1989, s. 1.

Destillatörer kan enligt artikel 35.6, artikel 36.4 eller artikel 39.5 i förordning (EEG) nr 822/87 antingen motta stöd för den produkt som skall destilleras eller leverera den destillerade produkten till interventionsorganet. Stödet bör fastställas med hänsyn till marknadspriset för de olika produkter som kan framställas genom destillation.

För att vara berättigade till stödet skall destillatörerna lämna in en begäran tillsammans med ett antal verifikationshandlingar. Dokumentens antal och art skall fastställas med hänsyn till skillnaden mellan vin och jäsningsrester å ena sidan och pressrester från druvor å andra sidan. För att systemet skall tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstaterna bör tidsfrister fastställas för inlämnande av ansökningar och utbetalning av stöd till destillatörerna. Dessutom bör en lämplig ordning fastställas för destillatörer som i huvudsak uppfyller sina skyldigheter men lägger fram beviset för sent.

Det pris som interventionsorganen skall betala för de produkter som levereras till dem bör fastställas med hänsyn till de genomsnittliga kostnaderna för transport och destillation av produkterna i fråga.

Ett enhetspris bör fastställas för de produkter som levereras till interventionsorganen i samband med den destillation som avses i artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87, oberoende av produkternas ursprung.

Inom vissa områden inom gemenskapen är förhållandet mellan mängden pressrester och mängden av vin och jäsningsrester sådant att de genomsnittliga kostnaderna för destillation skiljer sig från dem som ligger till grund för beräkningen av enhetspriset. Detta medför eller riskerar att medföra att det inom några av dessa områden blir ekonomiskt omöjligt att uppnå målet för skyldigheten att destillera biprodukter från vinframställning. Det förefaller därför nödvändigt att samtidigt med enhetspriset fastställa priser som differentieras alltefter den destillerade produktens ursprung och låta medlemsstaterna avgöra om dessa differentierade priser skall tillämpas inom områden där tillämpningen av enhetspriset medför de problem som beskrivits ovan.

Utnyttjandet av denna möjlighet får inte medföra en ökning i utgifterna för interventionsorganen och därmed för EUGFJ. Det är nödvändigt att skapa ett förhållande mellan de priser som är differentierade beroende på alkoholens ursprung och enhetspriserna. Detta förhållande skall vara sådant att det vägda genomsnittet av de differentierade priserna inte överstiger enhetspriset.

Eftersom det inte finns någon gemensam gemenskapsmarknad för etylalkohol måste de interventionsorgan som ansvarar för avsättningen av den alkohol som de är skyldiga att överta efter den destillation som avses i artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87 vidareförsälja den till ett lägre pris än uppköpspriset. Det bör föreskrivas att skillnaden mellan uppköpspriset och försäljningspriset för denna alkohol skall täckas av garantisektionen vid EUGFJ på grundval av ett fast belopp.

Eftersom gemenskapen är skyldig att avsätta vissa former av vinalkohol behövs en bättre kunskap om de transaktioner som sker på alkoholmarknaden. De uppgifter som medlemsstaterna lämnar till kommissionen i fråga om alkohol som härrör från obligatorisk destillation bör även omfatta den alkohol från frivillig destillation som interventionsorganen innehar.

Egenskaperna hos de produkter som kan destilleras bör närmare anges.

Den fysiska kontrollen av produkter som destilleras skall utföras på ett sätt som säkerställer att kontrollen blir tillräckligt representativ.

Följderna för en producent som inte uppfyller sina skyldigheter skall fastställas. Kommissionen bör dock ges möjlighet att fastställa regler om rätt till stöd som skall gälla för destillatörer som inte iakttar vissa administrativa tidsfrister, med särskild hänsyn till proportionalitetsprincipen.

Bestämmelser bör fastställas som gör det möjligt att ta hänsyn till oförutsedda omständigheter eller force majeure som kan hindra den planerade destillationen.

För att säkerställa den nödvändiga kontrollen av destillationer bör ett system införas för godkännande av destillatörer.

Med hänsyn till förhållandena på marknaden för vin för destillation bör både destillatörer och tillverkare av berikat vin få tillstånd att tillsätta alkohol till detta vin för destillation, och systemet som helhet bör ändras där detta är nödvändigt.

Medlemsstaterna bör, för att kontrollen skall kunna genomföras på bästa sätt, kunna begränsa antalet platser där alkohol får tillsättas till vin för destillation.

Villkoren bör fastställas för betalning av uppköpspriset för vin, för utbetalning av stödet till det förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation, för förskottsutbetalning av detta stöd samt för ställande och frisläppande av säkerheter.

En effektiv kontroll är att tillsätta ett igenkänningsämne till vin som skall destilleras. Det bör föreskrivas att närvaron av ett sådant igenkänningsämne inte skall vara något hinder för fri omsättning av sådant vin och produkter som är framställda av sådant vin.

Mot bakgrund av rådande praxis i vissa medlemsstater vid transport av produkter till brännerierna, särskilt när det gäller små mängder, bör medlemsstaterna kunna tillåta gemensamma transporter i sådana fall.

Vissa definitioner och administrativa förfaranden bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs

a) i avdelning I allmänna bestämmelser om destillation enligt artiklarna 38, 41 och 42 i förordning (EEG) nr 822/87,

b) i avdelning II allmänna bestämmelser om destillation enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87,

c) i avdelning III allmänna bestämmelser om all destillation som omfattas av avdelningarna I och II.

Artikel 2

1. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) Producent:

— I avdelning I: en fysisk eller juridisk person eller grupp av sådana personer som framställer vin av färska druvor, druvmust eller druvmust i jäsning som han själv har framställt eller köpt.

— I avdelning II: en fysisk eller juridisk person eller grupp av sådana personer som framställer vin av färska druvor, druvmust eller druvmust i jäsning eller från nytt, icke färdigjäst vin som han själv har framställt eller köpt eller en fysisk eller juridisk person eller grupp av sådana personer som omfattas av de skyldigheter som avses i artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87.

b) Destillatör: en fysisk eller juridisk person eller grupp av sådana personer som

— destillerar vin, vin som har tillsatts alkohol eller biprodukter från vinframställning eller från varje annan form av bearbetning av druvor, och

— är godkänd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat inom vars territorium bränneriet befinner sig.

c) Förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation: en fysisk eller juridisk person eller grupp av sådana personer, bortsett från destillatörer, som

— tillsätter alkohol till vin avsett för destillation, och

— är godkänd av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat inom vars territorium anläggningen befinner sig.

d) Behörigt interventionsorgan:

— Vad gäller det organ som tar emot och godkänner kontrakt eller deklarationer som avser leveranser av vin för destillation samt kontrakt som avser leveranser av vin som skall tillsättas alkohol: det interventionsorgan som är utsett av medlemsstaten inom vars territorium vinet befinner sig vid den tidpunkt när kontraktet eller deklarationen lämnas in.

— Vad gäller det organ som betalar ut stöd till förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation i enlighet med artikel 26.4: det interventionsorgan som är utsett av den medlemsstat inom vars territorium alkoholen tillsätts till vinet.

— I övriga fall: det interventionsorgan som är utsett av den medlemsstat inom vars territorium destillationen äger rum.

Trots a första strecksatsen kan det i tillämpningsföreskrifterna för en eller flera vinodlingszoner eller delar av dessa fastställas att endast de producenter som uppfyller villkor som skall fastställas skall betraktas som producenter, om handeln med de produkter som används vid framställning av vin som levereras till destillation kan ge anledning till missbruk av systemet inom dessa vinodlingszoner eller delar av dem.

2. I denna förordning skall fysiska eller juridiska personer eller grupper av sådana personer, bortsett från förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation, jämställas med destillatörer, om de

— är godkända av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är verksamma,

— från en producent enligt definitionen i punkt 1 a köper vin eller biprodukter från vinframställning eller från varje annan form av bearbetning av druvor i syfte att låta dessa produkter destilleras för egen räkning av en godkänd destillatör, och

— för de köpta produkterna betalar producenten minst uppköpspriset för den aktuella destillerade produkten.

En person eller grupp som jämställs med en destillatör skall ha samma skyldigheter och samma rättigheter som en destillatör.

3. Medlemsstaterna kan, enligt bestämmelser som de själva fastställer, föreskriva att sammanslutningar av vinkooperativ i samband med att de ingår kontrakt och levererar vin till destillation på begäran skall anses som producenter vad gäller den mängd vin som framställs och levereras av de anslutna kooperativen. Dessa kooperativ skall under alla omständigheter ha de rättigheter och skyldigheter som har fastställts i gemenskapsbestämmelserna.

Om en sammanslutning avser att under ett visst produktionsår i samförstånd med de berörda vinkooperativen genomföra en destillation enligt artikel 1 a, skall den skriftligen underrätta interventionsorganet om detta. I så fall

— får de anslutna kooperativen inte var för sig underteckna destillationskontrakt eller utföra leveranser till destillationen i fråga,

— skall den mängd vin som levereras till destillation av sammanslutningen anses tillhöra de anslutna kooperativ för vars räkning leveransen utförs.

Om ett eller flera anslutna kooperativ inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 47 i förordning (EEG) nr 822/87 skall detta, oavsett följderna för dessa kooperativ, medföra att sammanslutningen inte får delta i leveransen till den aktuella destillationen av den vinmängd som annars skulle ha levererats för de vinkooperativs räkning som inte har uppfyllt sina skyldigheter.

De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som införs genom denna punkt skall underrätta kommissionen om detta och meddela den de bestämmelser som de fastställer för detta ändamål. Kommissionen skall meddela de andra medlemsstaterna.

4. Punkt 3 skall tillämpas fram till den 31 augusti 1992.

Senast den 31 mars 1992 skall kommissionen till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av ovannämnda punkt, eventuellt tillsammans med ett lämpligt förslag. Rådet skall därefter besluta om eventuella åtgärder som skall vidtas från och med den 1 september 1992.

Artikel 3

1. Vid den destillation som avses i artikel 1 får endast framställas

a) neutral alkohol enligt definitionen i bilaga 1, eller

b) sprit av vin eller pressrester som uppfyller kvalitetskraven i gemenskapsbestämmelserna eller, om sådana bestämmelser saknas, i tillämpliga nationella bestämmelser, eller

c) ett destillat eller råalkohol med en alkoholhalt av lägst 52 % vol.

Om den produkt som avses i c första stycket framställs, får den endast användas under officiell kontroll till

i) framställning av alkoholdrycker,

ii) bearbetning till en av de produkter som anges i a eller b,

iii) framställning av alkohol för industriella ändamål.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den skyldighet som fastställs i andra stycket uppfylls.

2. Om vin som lämpar sig för framställning av vissa spritdrycker med en registrerad ursprungsbeteckning levereras till destillation enligt artikel 1, kan det bestämmas att det vid direkt destillation av sådant vin endast får framställas en produkt med en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

3. Senast den 1 september 1988 skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om en minskning av den högsta halten av metanol enligt definitionen av neutral alkohol i bilaga 1 med högst 30 g/hl, såvida denna minskning är förenlig med den tekniska utvecklingen.

AVDELNING I

Allmänna regler för frivillig destillation av vin

Artikel 4

1. Varje producent som har för avsikt att leverera vin från egen produktion till någon av de destillationsåtgärder enligt artikel 1 a för vilken han uppfyller de villkor som har fastställts i gemenskapsbestämmelserna för varje produktionsår och varje destillation skall ingå ett leveranskontrakt, härefter kallat "kontrakt", med ett bränneri och skall senast vid den tidpunkt som skall fastställas överlämna det till det behöriga interventionsorganet för godkännande.

Samtidigt skall han lägga fram bevis för att han verkligen har producerat och innehar den mängd vin som skall levereras.

De producenter som omfattas av de skyldigheter som anges i artikel 47.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall dessutom för det behöriga interventionsorganet styrka att de har uppfyllt dessa skyldigheter under den referenstid som fastställs i samma artikel.

2. Kontraktet skall åtminstone innehålla uppgifter om vinets

a) mängd,

b) olika egenskaper, bl. a. dess

— färg,

— verkliga alkoholhalt i volymprocent.

Producenterna får leverera vinet till destillation endast om kontraktet har godkänts av det behöriga interventionsorganet inom den tidsfrist som skall fastställas.

Om destillationen äger rum i en annan medlemsstat än den där kontraktet har godkänts, skall det interventionsorgan som har godkänt kontraktet skicka en kopia av det till interventionsorganet i den första medlemsstaten.

Vid destillation enligt artikel 41.1 eller 41.2 i förordning (EEG) nr 822/87 kan det bestämmas att ett kontrakt som har lämnats in av en producent som under samma produktionsår har fått ett kontrakt godkänt för leverans till destillation enligt artikel 38 i samma förordning skall godkännas endast om denne kan styrka att minst en mängd, som skall fastställas, av det vin som det godkända kontraktet enligt artikel 38 omfattar har levererats till en destillatör eller ett förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation.

Om den möjlighet som fastställs i artikel 41.3 i förordning (EEG) nr 822/87 utnyttjas, skall det bevis som avses i fjärde stycket i den här punkten läggas fram.

3. Destillatören skall för det vin som levereras till honom betala producenten minst det pris som anges i artikel 38.2, 41.6 eller 42.3 i förordning (EEG) nr 822/87, alltefter omständigheterna, och dessa priser skall gälla för otappade varor fritt producentens lokaler.

4. Destillatören skall betala producenten det lägsta uppköpspris som avses i punkt 3 inom en tidsfrist som skall fastställas.

5. Medlemsstaterna skall genom representativa stickprov utföra en fysisk kontroll av åtminstone följande förhållanden:

— Producentens verkliga produktion och innehav av den mängd vin som skall levereras.

— Vinets färg enligt kontraktet.

— Den verkliga alkoholhalten i volymprocent enligt kontraktet; dock tillåts en tolerans på 0,8 volymprocent mellan den alkoholhalt som anges i kontraktet och den som fastställs vid kontrollen.

Kontrollerna skall ske när som helst mellan det att kontraktet lämnas in för godkännande och vinet levereras till bränneriet.

Närmare bestämmelser om den representativa karaktären hos de stickprov som avses i punkt 1 i första stycket skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 5

1. En leveransdeklaration om destillation, härefter kallad "deklaration", skall senast vid en tidpunkt som skall fastställas lämnas in för godkännande till det behöriga interventionsorganet av de producenter som avses i artikel 4.1

— som själva äger ett bränneri och som har för avsikt att genomföra destillation enligt artikel 1 a, eller

— som har för avsikt att låta en godkänd destillatör genomföra destillationen.

De producenter som omfattas av de skyldigheter som avses i artikel 47.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall dessutom hos det behöriga interventionsorganet styrka att de har uppfyllt dessa skyldigheter under den referenstid som fastställts enligt artikel 47.3 i samma förordning.

2. I denna förordning skall kontraktet ersättas

— i det fall som avses i punkt 1 första stycket första strecksatsen av deklarationen,

— i det fall som avses i punkt 1 första stycket andra strecksatsen av deklarationen samt ett kontrakt mellan producenten och destillatören avseende leverans till destillation.

Artikel 4 skall tillämpas; dock skall hänvisningar till kontraktet förstås som hänvisningar till deklarationen.

Artikel 6

1. För varje producent som har levererat vin skall destillatören för varje leverans lämna det behöriga interventionsorganet uppgifter om vinets kvalitet, färg och verkliga alkoholhalt i volymprocent samt numret på det dokument som föreskrivs i artikel 71.1 i förordning (EEG) nr 822/87 och som används vid transporten av vinet till destillatörens anläggning.

2. Om producenten själv genomför destillationen i egenskap av destillatör eller om den genomförs av en destillatör för producentens räkning, skall producenten lämna de uppgifter som avses i punkt 1 till det behöriga interventionsorganet.

3. Destillatören skall, inom en tidsfrist som skall fastställas, hos interventionsorganet styrka

— att hela den mängd vin som anges i kontraktet eller deklarationen har destillerats inom den fastställda tidsfristen,

— att han har betalat producenten det lägsta uppköpspris som avses i artikel 4.3 inom den fastställda tidsfristen.

I det fall som avses i punkt 2 skall producenten endast lämna beviset enligt första strecksatsen till interventionsorganet.

Artikel 7

1. Det stöd som skall betalas ut till destillatören eller, i det fall som avses i artikel 6.2, till producenten för vin som destilleras enligt artikel 38, 41 och 42 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas per % vol. alkohol och hl av den produkt som framställs vid destillationen på grundval av det för den aktuella destillationen fastställda lägsta uppköpspriset, de fasta transport- och bearbetningskostnaderna, svinnet samt marknadspriset för de destillerade produkterna.

Det stöd som beviljas för neutral vinsprit får inte vara mindre än det stöd som beviljas vid framställning av de övriga produkter som anges i artikel 3.1.

2. Interventionsorganet skall betala destillatören eller, i det fall som avses i artikel 6.2, producenten ett stödbelopp beräknat i enlighet med punkt 1 i samma artikel senast tre månader efter det att det bevis som avses i artikel 6.3 har lämnats.

Artikel 8

Destillatören eller, i det fall som avses i artikel 6.2, producenten får begära att ett belopp som motsvarar det lägsta stödbeloppet för den aktuella destillationen betalas ut i förskott till honom mot att han ställer en säkerhet till interventionsorganet. Denna säkerhet skall motsvara 110 % av det belopp som gäller för alla destillationer, med undantag av den destillation som avses i artikel 38 i förordning (EEG) nr 822/87, där säkerheten skall utgöra 120 % av beloppet i fråga.

Det belopp som avses i första stycket skall beräknas per % vol. alkohol för det vin som anges i kontraktet eller leveransdeklarationen och per hl av detta vin.

Beloppet får endast betalas ut om leveranskontraktet eller leveransdeklarationen har godkänts.

2. Interventionsorganen skall frisläppa säkerheten efter det att det bevis som avses i artikel 6.3 har lämnats inom den fastställda tidsfristen och i förekommande fall i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 9

1. Egenskaperna hos det vin som levereras till destillation får inte avvika från dem som i enlighet med artikel 4.2 anges i kontraktet eller deklarationen.

Vad gäller alkoholhalten skall en avvikelse på 0,8 % vol. dock tillåtas mellan den verkliga alkoholhalten i volymprocent i kontraktet eller deklarationen och den verkliga alkoholhalten i volymprocent som fastställs när vinet levereras till bränneriet.

2. Inget stöd skall betalas ut

— om den verkliga mängden vin som levereras till destillation är mindre än 95 % av den mängd som anges i kontraktet eller deklarationen,

— för den mängd vin som överstiger 105 % av den mängd som anges i kontraktet eller deklarationen,

— för den mängd vin som överstiger den högsta mängd som är fastställd för den aktuella destillationen.

3. Bortsett från den destillation som avses i artikel 42 i förordning (EEG) nr 822/87 skall den mängd vin som levereras till destillation inte vara mindre än en minimimängd som skall fastställas.

Artikel 10

1. I samband med den destillation som avses i artikel 41.1 och artikel 41.2 i förordning (EEG) 822/87 får producenten inte utnyttja den föreskrivna åtgärden för en större mängd bordsvin än den som anges i kontraktet eller deklarationen.

2. Under den destillation som avses i punkt 1 skall medlemsstaterna regelbundet meddela kommissionen de mängder bordsvin som anges i de kontrakt och deklarationer som lämnas in till interventionsorganet.

3. Så snart som meddelandena i punkt 2 visar att de mängder som anges i kontrakten och deklarationerna har överskridit en viss mängd, som skall fastställas i samband med genomförandebestämmelserna, skall kommissionen besluta att kontrakt och deklarationer inte längre får lämnas in.

4. Om den sammanlagda mängd bordsvin som anges i de kontrakt och deklarationer som lämnas in till interventionsorganen överstiger den mängd som fastställs enligt punkt 3, kan det i genomförandebestämmelserna bestämmas att endast den senare mängden skall destilleras. I så fall skall de mängder som anges i kontrakten och deklarationerna och som får levereras till destillation minskas i motsvarande mån.

AVDELNING II

Allmänna bestämmelser om obligatorisk destillation

Artikel 11

1. De producenter som omfattas av destillationsskyldighet enligt artikel 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 skall uppfylla sin skyldighet genom att senast vid en tidpunkt som skall fastställas till en destillatör leverera den produktmängd som skall destilleras och som fastställs i enlighet med de nämnda artiklarna och de bestämmelser som antas för att genomföra dem.

2. Producenter som omfattas av en av de skyldigheter som avses i punkt 1 och som senast den dag som fastställs i enlighet med punkt 1 levererar minst 90 % av den produktmängd som de är skyldiga att leverera får uppfylla denna skyldighet genom att leverera den resterande mängden senast vid den tidpunkt som skall fastställas av de behöriga nationella myndigheterna.

I så fall skall följande gälla:

— Uppköpspriset för de resterande mängderna enligt första stycket och priset på den alkohol som framställs av dessa och levereras till interventionsorganet skall minskas med ett belopp som är lika stort som det stöd som för den aktuella destillationen fastställs för neutral alkohol i enlighet med artikel 16.

— Vad gäller alkohol som levereras till interventionsorganet i enlighet med artikel 35.6 första stycket andra strecksatsen och artikel 36.4 första stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87, skall bidraget från EUGFJ för interventionsorganets kostnader, som fastställs i enlighet med artiklarna 35 och 36 i samma förordning, justeras.

— Inget stöd skall betalas för destillationsprodukter som inte levereras till interventionsorganen.

— Skyldigheten skall anses vara uppfylld senast vid utgången av den tidsfrist som fastställs i enlighet med punkt 1.

— De behöriga myndigheterna skall anpassa tidsfristen för destillation, tidsfristen för inlämnande av bevis för betalning av det pris som avses i första strecksatsen och tidsfristen för leverans av alkohol till interventionsorganet till den förlängda tidsfristen för leverans.

3. De bestämmelser som avser producenter som inte har uppfyllt sina skyldigheter senast den dag som avses i punkt 1 men inom en annan fastställd tidsfrist skall fastställas i enlighet med förfarandet artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 12

1. Det uppköpspris som avses i artikel 35.5 a i förordning (EEG) nr 822/87 skall gälla för otappade varor fritt destillatörens anläggning.

Om de transportkostnader som producenten skall bära betalas av destillatören, skall dessa kostnader dock dras av från det uppköpspris som destillatören skall betala.

2. Det uppköpspris som anges i artiklarna 36.3 och 39.6 i förordning (EEG) nr 822/87 skall gälla för otappade varor fritt producentens företag.

Artikel 13

1. De skyldigheter som föreskrivs i artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87 skall inte gälla för

— producenter som drar tillbaka biprodukter från vinframställning under kontroll enligt artikel 14.1,

— producenter av sådant mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ och mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ framställt inom de specificerade områden som avses i artikel 18.1 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 358/79 av den 5 februari 1979 om mousserande vin framställt inom gemenskapen och definierat i punkt 15 i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 822/87(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2044/89(2), som har framställt detta vin av inköpt druvmust eller druvmust i jäsning som har stabiliserats för att avlägsna jäsningsresterna.

De producenter som inte har framställt vin eller bearbetat druvor vid en kooperativ anläggning och som under det aktuella produktionsåret framställer högst 25 hl vin eller must skall befrias från leveransskyldigheten.

Det kan bestämmas att andra stycket skall gälla enligt villkor som skall fastställas för producenter som inte har framställt vin eller bearbetat druvor vid en kooperativ anläggning och som under det aktuella produktionsåret framställer mer än 25 hl men högst 40 hl vin eller must.

För den del av sin vinproduktion som producenter faktiskt levererar till ett bränneri enligt en av destillationsformerna i artiklarna 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 skall de endast vara skyldiga att inom ramen för den destillation som föreskrivs i artikel 35.2 i samma förordning leverera biprodukter från vinframställning.

2. Den procentsats som anges i artikel 35.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 822/87 skall minskas för

a) producenter som levererar pressrester för tillverkning av önocyanin,

b) producenter av vitt kvalitetsvin fso, vad gäller den del av deras vinproduktion som omfattas av denna beteckning.

3. För producenter som levererar vin från egen produktion till vinägerindustrin skall den skyldighet som avses i artikel 35.2 i förordning (EEG) nr 822/87 uppfyllas genom att mängden alkohol, uttryckt som ren alkohol, i det vin som levereras till vinägerabriken dras av från mängden alkohol, uttryckt som ren alkohol, i det vin som levereras till destillation.

Artikel 14

1. Den möjlighet som anges i artikel 35.5 i förordning (EEG) nr 822/87 får endast utnyttjas av följande producenter:

— Producenter som är etablerade inom vinodlingsområden där destillation utgör en orimlig belastning. En lista över sådana vinodlingsområden skall upprättas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Dessa myndigheter skall överlämna denna lista till kommissionen.

— Producenter som inte framställer vin eller låter bearbeta druvor i kooperativa anläggningar och som på grund av den begränsade produktionen och brännerіernas läge belastas med orimliga destillationskostnader. Genomförandereglerna för denna bestämmelse skall på begäran av den berörda medlemsstaten fastställas i enlighet förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

2. Vid tillämpning av artikel 35.4 och 35.5 i förordning (EEG) nr 822/87 skall den genomsnittliga lägsta alkoholhalten i de biprodukter från vinframställning som skall dras tillbaka fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

(1) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 130.
(2) EGT nr L 202, 14.7.1989, s. 8.

Biprodukterna skall genast dras tillbaka och senast vid slutet av det produktionsår under vilket de framställs. Tillbakadragandet skall tillsammans med uppgifter om de uppskattade mängderna antingen antecknas i de journaler som skall föras enligt artikel 71.2 i förordning (EEG) nr 822/87 eller bekräftas av de behöriga myndigheterna.

Medlemsstater med en vinproduktion som överstiger 25 000 hl per år skall genom stickprov åtminstone kontrollera om alkoholhalten motsvarar den genomsnittliga lägsta alkoholhalt som avses i första stycket och om biprodukterna helt har dragits tillbaka inom den fastställa tidsfristen.

Artikel 15

1. Destillatören skall som bevis för leveransen lämna producenten ett intyg med uppgifter som åtminstone anger den levererade produktens art, mängd och alkoholhalt i volymprocent samt leveransdatum.

Om en producent levererar de produkter som han är skyldig att låta destillera till ett bränneri som är beläget i en annan medlemsstat än den där de nämnda produkterna har framställts, skall destillatören dock kräva att interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen äger rum på det dokument som föreskrivs i artikel 71.1 i förordning (EEG) nr 822/87 och som följer med transporten av produkterna intyga att produkterna i fråga har övertagits av bränneriet. Destillatören skall inom en månad efter dagen för mottagandet av de produkter som skall destilleras skicka en kopia av detta bestyrkta dokument till producenten.

2. Destillatören skall betala producenten det lägsta uppköpspris som har fastställts för den aktuella destillationen inom en tidsfrist som skall fastställas.

Artikel 16

Det stöd som skall betalas ut till destillatören för produkter som destilleras enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas per % vol. alkohol och hl destillerad produkt på grundval av det för den aktuella destillationen fastställda lägsta uppköpspriset, de fasta transportkostnaderna, om de skall räknas in, de fasta bearbetningskostnaderna, svinnet samt marknadspriset för de destillerade produkterna.

Det stöd som lämnas för neutral alkohol får inte vara mindre än stödet för de andra produkter som anges i artikel 3.1.

Stöd skall inte lämnas för de mängder vin som levereras till destillation och som överstiger producentens leveransskyldighet enligt artikel 11.1 med mer än 2 %.

Artikel 17

1. För att vara berättigad till stöd skall destillatören lämna in en ansökan till interventionsorganet senast vid en tidpunkt som skall fastställas och för de mängder för vilka stöd begärs bifoga följande:

a) i) För vin och jäsningsrester: en lista över den enskilda producentens leveranser, med uppgifter om

— vinets art, mängd, färg samt alkoholhalt i volymprocent,

— numret på det dokument som föreskrivs i artikel 71.1 i förordning (EEG) nr 822/87, om dokumentet krävs vid transport av produkterna till destillatörens anläggning eller, om det inte krävs, en hänvisning till det dokument som används enligt de nationella bestämmelserna

ii) För pressrester från druvor: en lista över namnen på de producenter som har levererat pressrester till bränneriet och mängden alkohol i de pressrester som har levererats till destillation enligt artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87, vederbörligen påtecknad av den tillsynsmyndighet som har till uppgift att arkivera följedokumenten för leveranserna.

b) En deklaration, påtecknad av den behöriga myndighet som medlemsstaten utsett, med åtminstone följande uppgifter:

— De produktmängder som framställts vid destillationen, fördelade på de kategorier som anges i artikel 3.1.

— Datum för framställningen av produkterna.

c) Bevis för att destillatören inom den fastställda tidsfristen har betalat producenten det lägsta uppköpspris som har fastställts för den aktuella destillationen.

2. Om destillatören själv utför destillationen, skall de dokument som avses i punkt 1 ersättas av en deklaration, påtecknad av medlemsstatens behöriga myndigheter, som innehåller åtminstone följande uppgifter:

— Arten, mängden, färgen och alkoholhalten i volymprocent vad avser den produkt som skall destilleras.

— De produktmängder som framställts vid destillationen, fördelade på de kategorier som anges i artikel 3.1.

— Datum för framställningen av produkterna.

3. Interventionsorganet skall betala destillatören eller, i de fall som avses i punkt 2, producenten ett stödbelopp beräknat i enlighet med artikel 16 senast tre månader efter den dag när ansökan tillsammans med den nödvändiga dokumentationen lämnas in.

Artikel 18

1. Destillatörer får inom en tidsfrist som skall fastställas till interventionsorganet leverera produkter med en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

De processer som är nödvändiga för att framställa de produkter som avses i första stycket får utföras antingen i den anläggning som levererar produkten till interventionsorganet eller i en utomstående destillatörs anläggning.

2. De uppköpspriser som avses i artikel 35.6 tredje och fjärde stycket, artikel 36.4 tredje och fjärde stycket och artikel 39.7 tredje och fjärde stycket i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas per % vol. och hl ren alkohol.

De skall gälla för otappade varor som levereras fritt interventionsorganets lager. De skall fastställas på grundval av det för den aktuella destillationen fastställda lägsta uppköpspriset för de produkter som skall destilleras, de fasta transportkostnaderna för produkterna, om dessa skall räknas in, de fasta transportkostnaderna för destillationsprodukterna, de fasta bearbetningskostnaderna samt svinnet.

Om destillatören är berättigad till stöd enligt de villkor som fastställs i artikel 17, skall de priser som avses i första stycket minskas med ett belopp som motsvarar detta stöd.

3. Samtidigt med det enhetspris som fastställs i enlighet med punkt 2 skall differentierade priser fastställas för produkter som skall levereras till interventionsorganet enligt artikel 35.6 tredje stycket i förordning (EEG) nr 822/87, beroende på om produkten framställs genom destillation av pressrester, jäsningsrester eller vin, för att göra det möjligt att ta hänsyn till eventuella skillnader vad gäller kostnader och svinn.

Medlemsstaterna kan besluta att tillämpa differentierade priser om tillämpningen av ett enhetspris skulle, eller skulle kunna, medföra att det inom vissa områden inom gemenskapen blir omöjligt att destillera en eller flera biprodukter från vinframställning. Priserna för de produkter som framställs genom destillation av de olika biprodukterna skall fastställas på så sätt att det vägda genomsnittet av dessa priser inte överstiger enhetspriset.

Artikel 19

Bidraget från garantisektionen vid EUGFJ för interventionsorganets utgifter i samband med övertagandet av produkter som framställs genom destillation enligt artikel 35 och artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87 skall beräknas till ett enhetsbelopp per % vol. och hl alkohol som grundar sig på uppköpspriset för den neutrala alkohol som övertas och priset på sådan alkohol på gemenskapsmarknaden.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser

Artikel 20

Medlemsstaterna skall varannan månad lämna kommissionen följande uppgifter angående de destillationer som avses i artiklarna 35, 36, 38, 39, 41 och 42 i förordning (EEG) nr 822/87, med en uppdelning i neutral alkohol, råalkohol och sprit för konsumtion:

— De mängder som framställts under den föregående perioden.

— De mängder som interventionsorganen har övertagit enligt gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser under den föregående perioden.

— De mängder som dessa interventionsorgan har avsatt under den föregående perioden.

— De mängder som dessa interventionsorgan innehade vid utgången av den föregående perioden.

Interventionsorganen skall dessutom meddela försäljningspriset för de avsatta mängderna och ange om produkterna har avsänts till en bestämmelseort inom gemenskapen eller exporterats.

Artikel 21

1. De destillationer som avses i denna förordning får endast genomföras under tider som skall fastställas närmare.

2. De egenskaper som krävs för de produkter som levereras till destillation, särskilt vad gäller halten av flyktiga syror, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

3. Egenskaperna hos de produkter som levereras till destillation, särskilt vad gäller mängd, färg och alkoholhalt, skall kontrolleras på grundval av följande:

— Det transportdokument som föreskrivs i artikel 71.1 i förordning (EEG) nr 822/87.

— En analys som utförs på prov som tas när produkterna tas emot av bränneriet under kontroll av ett officiellt organ i den medlemsstat där bränneriet är beläget. Provtagningen kan ske i form av representativa stickprov.

— Det kontrakt som har ingåtts i enlighet med artikel 4.

Analyserna skall utföras av godkända laboratorier som skall överlämna resultaten till interventionsorganen i den medlemsstat där destillationen äger rum.

I enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87 skall närmare bestämmelser fastställas om

— tillämpningen av resultatet av den analys som avses i första stycket andra strecksatsen på den sammanlagda mängden som kontraktet omfattar eller som levereras, med särskild hänsyn till att proportionalitetsprincipen följs,

— den representativa karaktären av de stickprov som avses i första stycket andra strecksatsen.

4. Om det dokument som avses i punkt 3 första strecksatsen i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser inte har utfärdats, skall egenskaperna hos den produkt som skall destilleras kontrolleras på grundval av de analyser som avses i punkt 3 andra strecksatsen.

En företrädare för ett officiellt organ skall kontrollera den mängd som har destillerats samt destillationsdagen.

Artikel 22

1. Om det vid kontroll av handlingarna framgår att producenten för samtliga levererade produkter, eller en del av dem, inte uppfyller de villkor som har fastställts i gemenskapsbestämmelserna för den aktuella destillationsåtgärden, skall det behöriga interventionsorganet underrätta destillatören och producenten om detta.

2. Destillatören skall inte vara skyldig att tillämpa det pris som avses i artikel 4.3 eller artikel 12 för de produktmängder som avses i punkt 1.

3. Om producenten eller destillatören för samtliga produkter som levereras till destillation, eller en del av dem, inte uppfyller de villkor som har fastställts i gemenskapsbestämmelserna för den aktuella destillationen skall följande gälla, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 eller artikel 16.3:

— Stöd skall inte betalas ut för mängderna i fråga.

— Destillatören får inte leverera de produkter som framställs genom destillation av mängderna i fråga till interventionsorganet.

Om stödet redan har betalats ut, skall interventionsorganet kräva återbetalning av destillatören.

Om destillationsprodukterna redan har levererats, skall interventionsorganet kräva återbetalning från destillatören av ett belopp som motsvarar det stöd som har fastställts för den aktuella destillationen.

Om de olika tidsfrister som fastställs i denna förordning överskrids, kan det dock bestämmas att stödet skall minskas. Tillämpningsföreskrifter för detta stycke skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 23

1. Om hela den produktmängd som skall destilleras, eller en del av den, på grund av oförutsedda omständigheter eller force majeure inte kan destilleras,

— skall producenten, om de oförutsedda omständigheterna eller force majeure berör den produkt som skall destilleras medan produkten finns i hans ägo, genast meddela interventionsorganet i den medlemsstat där hans vinlager ligger,

— skall destillatören i övriga fall genast underrätta interventionsorganet i den medlemsstat där bränneriet är beläget.

I de fall som avses i första stycket skall det interventionsorgan som tar emot meddelandet besluta om de åtgärder som det finner nödvändiga. Det kan bl. a. förlänga tidsfristerna.

2. I de fall som avses i punkt 1 första stycket första strecksatsen och om producentens lager och bränneriet ligger i två olika medlemsstater, skall interventionsorganen i de två berörda medlemsstaterna samarbeta genom ett direkt utbyte av information i syfte att tillämpa punkt 1.

I de fall som avses i punkt 1 första stycket andra strecksatsen kan det interventionsorgan som har tagit emot meddelandet tillåta destillatören att överföra sina rättigheter och skyldigheter för den mängd som ännu inte har destillerats till en annan destillatör, under förutsättning att producenten, om det gäller en utomstående destillatör, ger sitt samtycke.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de fall där punkt 1 tillämpas samt om vilka åtgärder som har vidtagits när bestämmelserna om oförutsedda omständigheter och force majeure har åberopats.

Artikel 24

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall godkänna de destillatörer som är etablerade inom sitt territorium och som avser att utföra de destillationer som avses i denna förordning och de skall upprätta en lista över dessa godkända destillatörer. Dessa myndigheter kan dock besluta att listorna inte skall omfatta de godkända destillatörer som vid de destillationer som avses i avdelning II inte kan framställa produkter med en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

De behöriga myndigheterna skall se till att denna lista vid behov uppdateras och medlemsstaterna skall meddela kommissionen alla senare ändringar. Kommissionen skall se till att denna lista och alla ändringar i den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Portugal skall till kommissionen översända den lista som upprättas i enlighet med första stycket senast den första dagen i den andra etappen.

2. Den behöriga myndigheten kan tillfälligt eller slutgiltigt dra tillbaka godkännandet för en destillatör, om denne inte uppfyller sina skyldigheter enligt gemenskapsbestämmelserna.

Artikel 25

1. Vin som är avsett för en av de destillationer som avses i denna förordning kan tillsättas alkohol för destillation. I så fall skall destillationsprodukten av sådant vin tillsatt alkohol vara en av de produkter som anges i artikel 3.1 b första stycket.

2. Tillsats av alkohol till vin som skall destilleras får endast ske under officiell kontroll.

För detta ändamål

— skall de dokument och lagerjournaler som avses i artikel 71 i förordning (EEG) nr 822/87 visa ökningen av den verkliga alkoholhalten i volymprocent genom att halten anges före och efter tillsats av destillat till vinet,

— skall ett prov av vinet tas under officiell kontroll innan alkohol tillsätts till vinet, för att ett officiellt laboratorium eller ett laboratorium som är under officiell kontroll genom analys skall kunna fastställa den verkliga alkoholhalten i volymprocent,

— skall två kopior av den analysrapport som avses i andra strecksatsen skickas till förädlingsföretaget, som skall överlämna en av dessa kopior till interventionsorganet i den medlemsstat där alkohol har tillsatts till vinet.

3. Tillsats av alkohol till vin som är avsett för destillation skall ske inom samma tidsfrister som de som fastställs i artikel 21.1 för de aktuella destillationerna. För vin som tillsätts alkohol för destillation enligt artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87 skall dock en kortare tid fastställas.

Artiklarna 22 och 23 skall tillämpas med de ändringar som kan vara nödvändiga.

4. Vin som tillsätts alkohol för destillation skall destilleras i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas. Denna destillation skall äga rum inom en tidsfrist som skall fastställas.

5. Medlemsstaterna kan begränsa antalet platser där vin får tillsättas alkohol för destillation, om detta blir nödvändigt för att säkerställa att den bästa kontrollmetoden används.

Artikel 26

1. Om den möjlighet som avses i artikel 25.1 utnyttjas och vinet inte tillsätts alkohol för destillation av destillatören eller för dennes räkning, skall producenten ingå ett leveranskontrakt med ett godkänt förädlingsföretag och lämna in det för godkännande till det behöriga interventionsorganet senast vid en tidpunkt som skall fastställas.

Om producenten är godkänd som ett förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation och har själv för avsikt att tillsätta alkohol till vinet, skall det kontrakt som avses i den första stycket dock ersättas av en leveransdeklaration.

2. Bestämmelserna i artiklarna 4, 5 och 8 skall tillämpas på de leveranskontrakt och leveransdeklarationer som avses i punkt 1 med de ändringar som kan vara nödvändiga.

3. Det förädlingsföretag som har tillsatt alkohol till vinet skall för det levererade vinet betala producenten minst det pris som anges i artikel 35.5a, 36.3, 38.2, 39.6, 41.6 eller 42.3 i förordning nr 822/87. Dessa priser skall gälla för otappade varor

— fritt destillatörens anläggning, vad gäller den destillation som avses i artikel 35 i förordning (EEG) nr 822/87,

— fritt producentens företag i övriga fall.

Förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation skall, med de jämkningar som kan vara nödvändiga, omfattas av samma skyldigheter som åligger destillatören enligt artiklarna 4, 6, 12, 15 och 17.

Det stöd som skall betalas ut till förädlingsföretaget för respektive destillation skall fastställas per % vol. verklig alkoholhalt och hl vin före tillsats av alkohol på grundval av det lägsta uppköpspriset för den aktuella destillationen, de fasta transportkostnaderna, om dessa skall räknas in, de fasta bearbetningskostnaderna samt marknadspriset för destillationsprodukten.

4. Det behöriga interventionsorganet skall betala ut stödet till det förädlingsföretag som har tillsatt alkohol till vinet mot att företaget ställer en säkerhet som motsvarar 110 % av det stöd som lämnas.

Om förädlingsföretaget tillsätter alkohol till vin i samband med de destillationer som omfattas av olika bestämmelser i förordning (EEG) nr 822/87, får det ställa en enkel säkerhet. I så fall skall säkerheten vara lika med 110 % av allt stöd som skall betalas ut till förädlingsföretaget för de nämnda destillationerna.

Den säkerhet som avses i första och andra stycket skall ställas i enlighet med artikel 9 andra stycket.

Interventionsorganet skall frisläppa säkerheten efter det att följande dokument har lämnats in inom de fastställda tidsfristerna och i förekommande fall enligt närmare bestämmelser som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87:

— Bevis för att destillation har ägt rum inom den fastställda tidsfristen av hela den mängd vin tillsatt alkohol som kontraktet eller deklarationen omfattar.

— Bevis för betalning inom den fastställda tidsfristen av det lägsta inköpspriset enligt artiklarna 4.3 och 15.2.

I de fall som avses i punkt 1 andra stycket behöver endast det bevis som avses i första strecksatsen lämnas till interventionsorganet.

Artikel 27

1. Om vin som har tillsatts alkohol destilleras i en annan medlemsstat än den där kontraktet eller deklarationen har godkänts, kan det stöd som skall betalas för destillationerna trots artikel 26.4 betalas ut till destillatören, under förutsättning att denne senast två månader efter utgången av den tidsfrist som har fastställts för destillationen lämnar in en ansökan till interventionsorganet i den medlemsstat inom vars territorium destillationen ägde rum.

2. Till den ansökan som avses i punkt 1 skall bifogas följande:

— Ett dokument påtecknat av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat inom vars territorium vinet har tillsatts alkohol och enligt vilket förädlingsföretaget överlåter rätten till stödet till destillatören och som innehåller uppgifter om den aktuella mängd vin som tillsatts alkohol och motsvarande stödbelopp.

— En kopia av det kontrakt eller den deklaration som avses i artikel 26.1 och som det behöriga interventionsorganet har godkänt.

— En kopia av den analysrapport som avses i artikel 25.

— Bevis för att det lägsta uppköpspriset för vinet har betalats till producenten.

— Det dokument som krävs enligt artikel 71 i förordning (EEG) nr 822/87 för transport av vin tillsatt alkohol till bränneriet och som skall visa höjningen av den verkliga alkoholhalten i volymprocent före och efter tillsatts av destillat till vinet.

— Bevis för att det vin som har tillsatts alkohol har destillerats.

3. I de fall som avses i punkt 1 skall förädlingsföretaget inte vara skyldigt att ställa den säkerhet som avses i artikel 26.4.

4. Interventionsorganet skall betala ut stödet senast tre månader efter den dag när ansökan och de dokument som avses i punkt 2 lämnas in.

Artikel 28

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning tillämpas, särskilt åtgärder som förhindrar att produkter som levereras till bränneriер används till andra ändamål än destillation.

Medlemsstaterna kan i detta syfte kräva att ett igenkänningsämne används på villkor som skall fastställas i genomförandebestämmelser eller, om sådana saknas, i nationella bestämmelser. Medlemsstaterna får inte med hänvisning till förekomsten av ett igenkänningsämne hindra att produkter som är avsedda för destillation eller produkter som framställs av dessa omsätts inom deras territorium.

Medlemsstaterna kan föreskriva gemensamma transporter om de produkter som avses i denna förordning levereras till destillation av mer än en producent. I så fall skall den kontroll av produkternas egenskaper som avses i artikel 21 ske i enlighet med de närmare bestämmelser som den berörda medlemsstaten fastställer.

2. De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som fastställs i punkt 1 andra och tredje stycket skall underrätta kommissionen om detta och om de bestämmelser som de fastställer för detta ändamål. Vad gäller det fall som avses i punkt 1 andra stycket skall kommissionen meddela de andra medlemsstaterna.

Artikel 29

Om inte annat bestäms, skall de tidsfrister och tidpunkter som avses i denna förordning eller som fastställs med stöd av den fastställas i överensstämmelse med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71(1).

Artikel 30

1. Förordning (EEG) nr 2179/83 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som upphävs genom punkt 1 skall förstås som hänvisningar till den här förordningen och skall tolkas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 2.

Artikel 31

Denna förordning skall träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 19 juni 1989.

På rådets vägnar

C. ROMERO HERRERA

Ordförande

(1) EGT nr L 124, 8.6.1971, s. 1.

BILAGA 1

DEFINITION AV NEUTRAL ALKOHOL ENLIGT ARTIKEL 3.1 FÖRSTA STYCKET a

1. Organoleptiska	Ingen påvisbar främmande smak
2. Lägsta alkoholhalt i volymprocent:	96 % vol.
3. Gränsvärden för restprodukter:	
— *Total syrahalt* uttryckt i gram ättiksyra per hl alkohol (100 % vol.)	1,5
— *Estrar* uttryckt i gram etylacetat per hl alkohol (100 % vol.)	1,3
— *Aldehyder* uttryckt i gram acetaldehyd per hl alkohol (100 % vol.)	0,5
— *Högre alkoholer* uttryckt i gram metyl-2 propanol-1 per hl alkohol (100 % vol.)	0,5
— *Metanol* uttryckt i gram per hl alkohol (100 % vol.)	50
— *Torrsubstanshalt* uttryckt i gram per hl alkohol (100 % vol.)	1,5
— *Flyktiga kvävehaltiga föreningar* uttryckt i gram kväve per hl alkohol (100 % vol.)	0,1
— *Furfural*	Kan inte påvisas med den beskrivna metoden

BILAGA 2

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 2179/83	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1, 6.2 och 6.3	Artikel 6.1, 6.2 och 6.3
Artikel 7	Artikel 7.1
Artikel 6.4	Artikel 7.2
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23	Artikel 23
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	Artikel 26
Artikel 26a	Artikel 27
Artikel 27	Artikel 28
Artikel 28	Artikel 29
Artikel 29	Artikel 30
Artikel 30	Artikel 31
Artikel 31	—